

Pasin Palstat - viikko 36

“Aamulla sotilaiden keskuudessa syntyi tavaton hämminki. Mitä oli tapahtunut Pietarille?” Apt.12:6-19

Pietari pelastuu

Oliko Pietari epätoivoinen ja kauhuissaan todennäköisen kuolemantuomion edessä? Tarkasti vartioituna useiden sotilaiden voimin - *Pietari nukkuu levollista unta*. Jos kuvittelet itsesi tuohon tilanteeseen, ymmärrät jotain ylluonnollisesta rauhasta Jeesuksen veren voiman alla. - Kuolema ja kahleet eivät pysäytä Jumalan tahtoa!!

Seurakunta rukoili kiihkeästi apostolien puolesta. He tiesivät, mikä menetys evankeliumille olisi ollut Pietarin kuolema. Hän oli se opetuslapsi, josta Jeesus sanoi: *“tälle kalliolle Minä rakennan seurakuntani.”* – Seurakunta oli nähnyt ihmeitä ja rukousvastauksia, mutta nyt Jumala yllätti heidät täysin mahdottomassa tilanteessa. Tuli hetki, josta ei ollut minkäänlaista poispääsyä inhimillisin keinoin. Kun sitten Jumalan enkeli vapautti Pietarin vankityrmästä, ei seurakunta ollut uskoa tapahtunutta todeksi!

Haluan sinun ajattelevan elämäsi kahleita. Rukoile ja ylistä **Jeesuksen pyhää nimeä!** Kenties sinäkin näet, miten Hän suorastaan kantaa sinut ulos vankilasi täysin avoimista ovista, ilman kenenkään estämättä. **Sellainen Herra meillä on!**

Apt.12:6-19. Sen päivän vastaisena yönä, jona Herodes aikoi asettaa Pietarin oikeuden eteen, Pietari nukkui kahden sotilaan välissä. Hänet oli sidottu kaksin kahlein, ja lisäksi vankilan ovella oli vartiomiehet. 7. Mutta yhtäkkiä hänen edessään seiso Herran enkeli ja huone oli täynnä valoa, ja enkeli töytäisi Pietarin hereille sanoen: *“Nouse kiireesti.”* Kahleet putosivat Pietarin käsistä.

“Vain Jumala tietää, miksi Pietari vapautettiin mutta Jaakobia ei. Voimme kuitenkin olla vakuuttuneita siitä, että Jumala menetteli viisaasti kummassakin tapauksessa. Pietarin vapautus tapahtui vasta viimeisenä yönä ennen oikeudenkäyntiä. Mutta Pietari itse ei tiennyt vapauttajansa olevan enkeli, “vaan luuli näkevänsä näyn” (j. 9). Sotilaat eivät enkeliä nähneet.” [Novum]

8. Enkeli sanoi: *“Vyötä vaatteesi ja pane kengät jalkaasi.”* Pietari teki niin, ja enkeli sanoi: *“Heitä viitta harteillesi ja seuraa minua.”* 9. Pietari lähti enkelin mukaan. Hän ei kuitenkaan ymmärtänyt, että se, mitä hänelle tapahtui, oli totta, vaan luuli sitä näkyksi.

“Koko pelastusoperaation ajan Pietari oli kuin poissaoleva. Hän luuli näkevänsä unta tai näyn. Hän ei ollut suunnitellut pakoa eikä ollut itse yrittänyt päästä vankilasta. Koko tapaus oli niin hämmäntävä ja odottamaton, ettei hän käsittänyt sen olevan totta.” [Novum]

10. He ohittivat ensimmäisen vartion, sitten toisen ja tulivat rautaportille, joka vei kaupungille. Se aukeni heille itsestään, ja niin he astuivat ulos ja lähtivät kulkemaan kujaa pitkin. Yhtäkkiä enkeli oli poissa.

“Jes.45:2:ssa oleva ennustus vaskiovista ja rautasalvoista, jotka murretaan, kävi tässä kirjaimellisesti toteen.” [Novum]

11. Silloin Pietari tajusi, mistä oli kysymys, ja sanoi: *“Totisesti, nyt tiedän, mitä tapahtui! Herra lähetti enkelinsä ja auttoi minut Herodeksen käsistä, pelasti minut kaikesta siitä, mitä tämä kansa toivoi minulle tapahtuvan.”* 12. Kun tämä oli valjennut Pietarille, hän lähti kohti Johanneksen äidin Marian taloa, sen Johanneksen, jota kutsutaan Markukseksi. Siellä oli paljon väkeä rukoilemassa. 13. Pietari kolkutti talon portille, ja Rode-niminen palvelustyttö tuli avaamaan. 14. Tunnettuaan Pietarin äänen tyttö kuitenkin ilahtui niin, että portti jäi häneltä avamatta, kun hän ryntäsi sisään kertomaan, että Pietari seiso portilla.

“Pietari pääsi oikeastaan helpommin ulos vankilasta kuin sisään ystäviensä luokse!” [Novum]

15. *“Oletko järjiltäsi?”* sanoivat toiset. Tytön yhä inttäessä he sanoivat: *“Se on hänen enkelinsä.”*

“He uskoivat Jumalan kuulevan rukoukset, mutta kun hän vastasi, he eivät uskoneet. Monesti on kaikkein vaikeinta uskoa sitä, mitä ihminen kaikkein eniten toivoo. Kun Marian talossa olijat luulivat portilla seisovan olevan Pietarin enkeli, he kenties ajattelivat Pietarin jo kuolleen.” [Novum]

16. Mutta Pietari kolkutti kolkuttamistaan. Lopulta he menivät avaamaan ja säikähtivät, kun näkivät hänet. 17. Pietari viittasi kädellään heitä olemaan hiljaa ja kertoi, kuinka Herra oli tuonut hänet ulos vankilasta. Hän pyysi heitä ilmoittamaan Jaakobille ja muille veljille, mitä oli tapahtunut, ja sitten hän lähti pois ja meni toiseen paikkaan.

“Hänen ensimmäinen ajatuksensa vapautumisen jälkeen oli ylistää Herraa tästä ihmeestä. Hän ei kertonut ainoastaan, että Herra oli vapauttanut hänet, vaan myös, ”kuinka” se oli tapahtunut. Tässä mainittu ”Jaakob” oli Jeesuksen veli ja Jerusalemin seurakunnan johtaja

(15:13). Hänet luettiin yhdessä Pietarin ja Johanneksen kanssa seurakunnan »pylväiksi» (Gal 2:9; Apt 21:18).” [Novum]

18. Aamulla sotilaiden keskuudessa syntyi tavaton hämminki. Mitä oli tapahtunut Pietarille?

“Jakeesta voidaan päätellä vapautuksen tapahtuneen viimeisen yövartion aikana, kello kolmen ja kuuden välillä aamulla. Jos se olisi tapahtunut aikaisemmin, vangin kaatoaminen olisi huomattu vahdinvaihdossa.” [Novum]

19. Kun Herodes etsinnöistä huolimatta ei saanut häntä käsiinsä, hän kuulusteli vartijoita ja käski teloittaa heidät. Sen jälkeen hän lähti Juudeasta ja siirtyi Kesareaan.

“Herodesta ei ilmeisesti haluttanut jäädä Jerusalemiin tällaisen tapahtuman jälkeen. Ehkä hän tunsu kärsineensä kirvelevän tappion. Kesarea oli sekä Herodes-suvun kuninkaitten että Rooman maaherran asuinkaupunki.” [Novum]

